

Scénář k audioreportáži

Zpracovali: Petr Maňák, Jakub Witczak, David Soviš, Igor Boček, Antonín Minařík

Igor₁: Pana Pešu jsme si vybrali, protože ho známe ze skautu, chtěli bychom se o něm dovědět víc a těšíme se na jeho poutavé vyprávění.

Tonda₁: Pan Peša rád vzpomíná na dětství, které prožil v okolí Vlák ve Veselí nad Moravou.

Pamětník: 2:41-2:56

Bylo to takové utužování, kdy jsem chodil do osmičky, devítky na Vlákách, celé to období bylo příjemné, bylo to takové utužování kolektivu. Když jsem chodil do osmičky, devítky, měli jsme kompletní tři fotbalové mannschafty.

Jakub₁: Vedle četby se pan Peša zajímal o umění, navštěvoval výtvarný kroužek a tato dovednost ho ovlivnila při výběru střední školy.

Pamětník: 3:34-3:51

Díky tomu, že jsem od malička rád kreslil a maloval, tak jsem zkusil na Úprumku do Uherského Hradiště. Dostal jsem se tam, ty 4 roky jsem dělal obor užitá grafika.

David₁: Vystudovanému oboru se věnoval i na vojně. V tomto období se zamiloval do krajin jižních Čech, kam se později rád vracel.

Pamětník: 4:32-4:39+4:47-5:14

Tak jsem šel na vojnu, i když jsem nemusel, měl jsem nějaké zdravotní problémy. Byl jsem v tiskárně a zase jsem dělal to, co se mi líbilo. Grafiku a předlohu pro tisky nejenom pro vojáky, ale i pro veřejný život a navštívil jsem překrásné části naší republiky a především Písecko a jižní Čechy, Tábor, Táborsko a pak taky Šumavu.

David₂: Po vojně zůstal pracovat v oboru na kulturním domě jako propagační grafik.

Pamětník: 5:42-5:56+6:05-6:14

Od roku 1970 od nového roku jsem byl zaměstnán jako propagační výtvarník a více méně jsem tam pracoval až do odchodu do důchodu.

Petr₁: Po vojně zakládá s kamarády výtvarnou Skupinu pěti, se kterou organizuje výpravy na kolách.

Pamětník: 7:09-7:25+7:45-7:55

Po vojně, kdy jsme s kamarády založili Skupinu pěti, která vykristalizovala z kroužku výtvarného na kulturním domě a který vedl pan učitel Kozumplík. Byly to třeba výpravy, vlakem jsme jeli do Horažďovic, nebo do Mariánek a odtamtud napříč přes Český les, Šumavu, Vysočinu až do Veselí.

Jakub₂: Vedle skupiny Pěti se zajímal také o dějiny vlasti a města Veselí, sbíral fotografie a pořádal výstavy. Nedávno byla v galerii na Pánském dvoře ve Veselí nad Moravou představena jeho čtyřicetiletá tvorba. Velkou vášní mu však byl skaut.

Pamětník: 16:18-16:45+17:25-17:32+17:42-17:47+17:56-18:02

Po roce 89, bylo to po Vánocích, objevily se u mě skauti Jaromír Hynšt, František Šíma, jestli bych se nezapojil k nim do skautování, tak sem na to přikývl. Znali jsme se už z těch cest, kdy jsme jezdili po republice. Od 1. tábora, který byl nultý v roce 90, kdy jsme byli opět na Vysočině. Já jsem dostal přidělené kluky ty malé. A od té doby, až do letošního, více méně loňského roku, kdy už jsem aktivně přestal.

Jakub₃: A pan Peša mladým odkazuje.

Pamětník: 43:30-43:48

Je důležité, když má něco před sebou, tak prostě překonat věci dokolečka. Vydržet u toho pracovat v tom, jak se člověk moc roztěká a rozplyne do jinších věcí, tak potom jak to soustředění chybí, tak není to to pravé.

Igor₂: Vážíme si toho, že nám pan Peša věnoval svůj čas, předal nám cenné životní zkušenosti a že nás inspiroval.